

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
1.	<p>Art. 82 Obligația de înregistrare fiscală</p> <p>(8) În cazul contribuabililor nerezidenți care desfășoară activități pe teritoriul României prin unul sau mai multe sedii permanente, odată cu depunerea declarației de înregistrare fiscală, aceștia au obligația să indice sediul permanent desemnat potrivit dispozițiilor din Codul fiscal. În cazul înregistrării fiscale declarația de înregistrare fiscală se depune la organul fiscal în raza căruia se află sediul permanent ce urmează a fi desemnat.</p>	<p>Se propune completarea prevederilor art. 82 după cum urmează:</p> <p><i>„(8) în cazul contribuabililor nerezidenți care desfășoară activități pe teritoriul României prin unul sau mai multe sedii permanente, odată cu depunerea declarației de înregistrare fiscală, aceștia au obligația să indice sediul permanent desemnat potrivit dispozițiilor din Codul fiscal.</i></p> <p><i>În cazul înregistrării fiscale, declarația de înregistrare fiscală se depune fie la organul fiscal în raza căruia se află sediul permanent ce urmează a fi desemnat, fie in mod direct prin transmiterea formularului de înregistrare fiscală si a documentelor aditionale solicitate, in mod electronic, pe site-ul Agenției Naționate de Administrare Fiscală.</i></p> <p><i>Certificatul de inregistrare fiscala va include doar numele contribuabilului, nu si numele reprezentantului fiscal.</i></p> <p>”</p>	<p>Prevederile Ordonanței de Urgență nr. 40/2014 au introdus posibilitatea transmiterii de către contribuabili a oricăror cereri, înscrisuri sau alte documente prin mijloacele electronice de transmitere la distanță.</p> <p>Întrucât procesul curent de înregistrare fiscală este unul complicat, consumator de timp și de multe ori cu un cost prohibitiv, comparativ cu valoarea investiției estimate, descurajand investitorii străini să investească în România, aceste prevederi ar aduce beneficii efective cu privire la investițiile străine pe piața de capital românească.</p> <p>Aceasta modificare ar trebui însoțita și de elaborarea și publicarea unui Ordin al Ministrului Finanțelor Publice care să conțină prevederi specifice cu privire la modalitatea de înregistrare directă a contribuabililor nerezidenți care vor să efectueze tranzacții pe piața de capital din România, și anume, prevederi referitoare la transmiterea declarației de înregistrare fiscală precum și a declarațiilor de impozit pe profit/venit în mediul electronic, pe site-ul Agenției Naționate de Administrare Fiscală.</p> <p><i>Desi nu exista nicio prevedere in acest sens in Codul de procedura fiscala sau in Codul foscil, se obisnuieste ca pe certificatul fiscal emis de ANAF sa apara si numele reprezentantului fiscal, in timp ce in mod normal ar trebui sa apara doar numele investitorului. De mentionat ca unii dintre nerezidenti pot fi inregistrati fiscal de catre entitatea bancara la care au cont deschis, acea entitate neavand si calitatea de reprezentant fiscal. La momentul in care un investitor va semna un contract cu un agent fiscal, chiar</i></p>

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
			<p>daca acest investitor are deja un certificat fiscal, agentul va trebui sa se prezinte la ANAF pentru a-l re-inregistra iar numele sau sa apara pe acest certificat. Daca la un anumit moment, investitorul va decide imputernicirea unui alt agent fiscal, noul agent va trebui sa se prezinte la ANAF pentru re-inregistrare si modificarea numelui agentului pe certificatul fiscal. In acest caz, costurile aplicabile investitorului vor fi extrem de ridicate, platind pentru fiecare re-inregistrare.</p>
2.	<p>Art. 83 (4)</p> <p>Odată cu solicitarea deschiderii unui cont bancar sau închirierea unei casete de valori, instituțiile de credit transmit organului fiscal central solicitarea de atribuire a numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală, pentru persoanele fizice nerezidente sau pentru persoanele juridice care nu dețin cod de identificare fiscală. Prevederile alin. (2) și (3) sunt aplicabile în mod</p>	<p>~~Odată cu solicitarea deschiderii unui cont bancar sau închirierea unei casete de valori, instituțiile de credit transmit organului fiscal central solicitarea de atribuire a numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală, pentru persoanele fizice nerezidente sau pentru persoanele juridice care nu dețin cod de identificare fiscală. Prevederile alin. (2) și (3) sunt aplicabile în mod corespunzător, cu excepția termenului de transmitere către instituțiile de credit a certificatului de înregistrare fiscală care, în acest caz, este de 5 zile de la data solicitării atribuirii numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală.~~</p>	Abrogare

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
	<p>corespunzător, cu excepția termenului de transmitere către instituțiile de credit a certificatului de înregistrare fiscală care, în acest caz, este de 5 zile de la data solicitării atribuirii numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală.</p>		
<p>3.</p>	<p>Art. 120 Reguli speciale privind competența de efectuare a inspecției fiscale de către organul fiscal central</p> <p>(3) În cazul delegării competenței potrivit alin. (2), organul de inspecție fiscală căruia i s-a delegat competența înștiințează contribuabilul/plătitorul despre delegarea de competență.</p>	<p>Se propune completarea prevederilor art. 120 alin. 3 după cum urmează:</p> <p><i>”În cazul delegării competenței potrivit alin. (2), organul de inspecție fiscală căruia i s-a delegat competența comunică contribuabilului/plătitorului la începerea inspecției actul de delegare de competență.”</i></p>	<p>Propunerea este justificată de practica organelor de inspecție care derogă de la regulile de competență, fără a informa contribuabilul cu privire la justificarea măsurii.</p> <p>Lipsa obligației de comunicare a actului de delegare face posibilă constituirea ulterioară a documentelor privind competența și acoperirea unui motiv de nulitate.</p>
<p>4.</p>	<p>Art. 121 Selectarea contribuabililor/plătitorilor pentru inspecție fiscală</p>	<p>Se propune completarea art. 121 în sensul următor:</p> <p><i>”⁽¹⁾ Anterior demarării inspecției fiscale, actul prin care se stabilește nivelul de risc se comunică contribuabilului/plătitorului. Acesta este asimilat actului administrativ fiscal. Exercițarea căilor de atac nu afectează dreptul organului fiscal de a iniția inspecția fiscală.”</i></p>	<p>Propunerea este justificată de lipsa accesului la justiție în ceea ce privește contestarea nivelului de risc stabilit arbitrar și netransparent de către autoritate în prezent.</p>

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
5.	<p>Art. 124: Obligația de colaborare a contribuabilului/plătitorului</p>	<p>Se propune completarea art. 124 în sensul următor:</p> <p><i>“(4) În vederea îndeplinirii obligației de colaborare, contribuabilul poate solicita întâlniri pentru discuții cu echipa de specialiști din structurile specializate din cadrul organului fiscal central, dacă organul de inspecție fiscală implică astfel de specialiști în inspecția fiscală,, chiar dacă aceștia nu fac parte din echipa de control. ”</i></p>	<p>Propunerea are în vedere, în mod prioritar, specialiștii din zona prețurilor de transfer, adesea implicați de echipele de control în inspecțiile fiscale, fără însă a exista un mecanism procedural care să ofere posibilitatea contribuabilului de a interacționa cu aceștia pentru a avea o discuție tehnică constructivă.</p>
6.	<p>Art. 127 Suspendarea inspecției fiscale</p> <p>(2) În cazul prevăzut la alin. (1), inspecția fiscală este suspendată până la data la care încetează motivul suspendării, dar nu mai mult de 6 luni de la data suspendării.</p>	<p>Se propune modificarea prevederilor legale în sensul următor:</p> <p><i>(2) În cazul prevăzut la alin. (1), inspecția fiscală este suspendată până la data la care încetează motivul suspendării, dar nu mai mult de 6 luni de la data suspendării, indiferent de câte cazuri de suspendare intervin.</i></p>	<p>Cu toate că stabilirea unei durate maxime a perioadei de suspendare a inspecției fiscale (i.e. 6 luni conform art. 127 alin. 2 din Noul Cod de procedură fiscală) este o modificare pozitivă adusă de noua reglementare, credem că se impune clarificarea acesteia.</p> <p>Utilizarea singularului („În cazul prevăzut la alin. (1) ...”) generează confuzie, astfel încât apreciem că ar fi util să se menționeze expres că suspendarea nu poate dura mai mult de 6 luni, indiferent de câte cazuri de suspendare intervin. În absența acestei precizări, există riscul de a se considera că pentru fiecare caz de suspendare prevăzut de art. 127 alin. 1 din Noul Cod de procedură fiscală, este posibilă o suspendare de maxim 6 luni, ceea ce ar contraveni scopului acestei reglementări.</p>
7.	<p>Art. 129</p> <p>Refacerea inspecției fiscale</p>	<p>Se propune modificarea alin. 2 și 4:</p> <p><i>(2) Refacerea inspecției fiscale trebuie să respecte strict perioadele fiscale, precum și considerentele deciziei de soluționare a contestației care au condus la desființare, astfel</i></p>	<p>În practică s-au întâlnit cazuri în care, ulterior anulării accesoriilor în temeiul prevederilor OUG nr. 44/2015, organele fiscale au dispus refacerea inspecției, au stabilit ulterior aceleași obligații fiscale, însă au anulat beneficiul acordat anterior prin</p>

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
	<p>(2) Refacerea inspecției fiscale trebuie să respecte strict perioadele fiscale, precum și considerentele deciziei de soluționare a contestației care au condus la desființare, astfel cum acestea sunt menționate în decizie.</p> <p>(4) Refacerea inspecției fiscale se realizează de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat.</p>	<p><i>cum acestea sunt menționate în decizie. În toate cazurile, refacerea inspecției fiscale nu poate afecta beneficiile anterior recunoscute contribuabilului.</i></p> <p><i>(4) Refacerea inspecției fiscale se realizează de către o altă echipă de inspecție fiscal, decât cea care a încheiat actul desființat, care să fie coordonată și îndrumată de un alt sef de serviciu."</i></p>	<p>intermediul OUG nr. 44/2015, considerand ca discutam de o noua inspectie.</p>
8.	<p>Art. 130: Dreptul contribuabilului/plătitorului de a fi informat</p> <p>(2) Organul de inspecție fiscală comunică contribuabilului/plătitorului proiectul de raport de inspecție fiscală, în format electronic sau pe suport hârtie, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere. În acest scop, odată cu</p>	<p>Se propune completarea art. 130 după cum urmează:</p> <p><i>"(1) Contribuabilul/Plătitorul trebuie informat despre implicarea în cadrul inspecției a altor specialiști ANAF care nu sunt membrii ai echipei de inspecție și, în mod subsecvent, de constatările acestor specialiști, acordându-i-se posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere în condițiile alin. 5."</i></p> <p><i>"(2) Organul de inspecție fiscală comunică contribuabilului/plătitorului proiectul de raport de inspecție fiscală, în format electronic sau pe suport hârtie, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere. În acest scop, odată cu comunicarea proiectului de raport, organul de inspecție fiscală comunică și data, ora și locul la care va avea loc discuția finală, însă nu mai devreme de 5 zile lucrătoare de la data comunicării proiectului de raport de inspecție fiscală. În cazul marilor contribuabili discuția</i></p>	<p>Avem în vedere situațiile practice în care diverși specialiști ANAF sunt implicați în activitatea de inspecție, nefiind membri ai echipei de control, și cu toate acestea constatările acestora sunt valorificate la nivelul Deciziei de impunere. În aceste condiții se pune problema legalității actului de impunere întocmit pe baza unor constatări care nu aparțin nemijlocit echipei de inspecție.</p> <p>În practică au existat numeroase situații în care organul de inspecție fiscală a stabilit data și ora discuției finale în ziua imediat următoare celei în care a fost comunicat proiectul de raport de inspecție fiscală (care în majoritatea situațiilor are o dimensiune de aproximativ 60 - 80 de pagini, existând situații în care acesta a avut și 400 de pagini), contribuabilul neavând posibilitatea reală de a lua la cunoștință de conținutul acestuia.</p>

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
	<p>comunicarea proiectului de raport, organul de inspecție fiscală comunică și data, ora și locul la care va avea loc discuția finală.</p>	<p><i>finală nu poate avea loc mai devreme de 7 zile lucrătoare calculate de la data comunicării proiectului de raport de inspecție fiscală.”</i></p>	<p>Mai mult, într-o atare situație efectele pe care legiuitorul le-a urmărit prin introducerea acestei dispoziții, respectiv de a oferi contribuabilului posibilitatea de a lua la cunoștință de constatările organului fiscal și de a-și prezenta opinia cu privire la acestea, nu se mai produc.</p>
<p>9.</p>	<p>Art. 132 1) Organul de inspecție fiscală are obligația de a sesiza organele judiciare competente în legătură cu constatările efectuate cu ocazia inspecției fiscale și care ar putea întruni elemente constitutive ale unei infracțiuni, în condițiile prevăzute de legea penală.</p> <p>(2) în situațiile prevăzute la alin. (1) organul de inspecție fiscală are obligația de a întocmi proces-verbal semnat de organul de inspecție fiscală și de către contribuabilul/plătitorul supus inspecției, cu sau fără explicații ori obiecțiuni din partea contribuabilului/plătitorului. în cazul în care cel supus inspecției fiscale refuză să semneze procesul-verbal, organul de inspecție fiscală consemnează despre aceasta în procesul-verbal. în toate cazurile</p>	<p>Se propune introducerea unui nou alineat, după cum urmează:</p> <p>(4) În situația sesizării organelor judiciare cu procesul-verbal întocmit potrivit alin. (2), organul de inspecție fiscală va suspenda inspecția fiscală, prin decizie motivată comunicată atât contribuabilului cât și organului judiciar sesizat.</p>	<p>Modificarea propusă are ca scop limitarea posibilității emiterii unui act administrativ fiscal în lipsa unei identificări corecte și complete a situației de fapt și a consecințelor, de orice natură (fiscală sau penală), ale faptelor identificate.</p> <p>În egală măsură, propunerea urmărește să înlăture posibilitatea organelor de soluționare de a suspenda, în condițiile 277 alin. (1) lit. a) Cod Procedură Fiscală, soluționarea contestației fiscale pentru considerente care justificau suspendarea inspecției fiscale.</p>

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
	<p>procesul-verbal trebuie comunicat contribuabilului/plătitorului.</p> <p>(3) Procesul-verbal întocmit potrivit alin. (2) reprezintă act de sesizare și stă la baza documentației de sesizare a organelor de urmărire penală.</p>		
10.	<p>Art. 134 alin. (3)</p> <p>(3) Durata efectuării controlului inopinat este stabilită de conducătorul organului de control, în funcție de obiectivele controlului, și nu poate fi mai mare de 30 de zile.</p>	<p>Se propune inserarea alin. 2¹ și completarea alin. (3) al art. 134 în sensul următor:</p> <p>“(2¹) Controlul inopinat se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale.”</p> <p>« (3) Durata efectuării controlului inopinat este stabilită de conducătorul organului de control, în funcție de obiectivele controlului, și nu poate fi mai mare de 30 de zile. Procesul-verbal emis după împlinirea termenului de 30 de zile, nu constituie mijloc de probă în sensul art. 55 . »</p>	<p>Dreptul procedural de a verifica trebuie să urmeze soarta dreptului substanțial de a stabili. Astfel încât limitarea la 5 ani trebuie să se aplice inclusiv din perspectiva activității de verificare.</p> <p>Legea nu reglementează nicio sancțiune în cazul nerespectării termenului maximal de 30 de zile.</p> <p>Având în vedere particularitățile controlului inopinat și ale Procesului Verbal, se propune o sancțiune distinctă, și anume încetarea oricărei acțiuni de control cu consecința ca Procesul verbal întocmit cu nerespectarea termenului să nu poată fi considerat mijloc de probă.</p>
11.	<p>Art. 135 alin. 2</p>	<p>Se propune completarea art. 135 alin. 1 în sensul următor:</p> <p>“(1) La începerea controlului inopinat, organul de control este obligat să prezinte contribuabilului/plătitorului legitimația de control și ordinul de serviciu care va cuprinde mențiunile prevăzute de art. 122 alin. 7 lit. c.”</p>	<p>Dispoziția are în vedere clarificarea scopului și mai ales a limitelor controlului inopinat, acestea trebuind să fie cunoscute contribuabilului la demararea acțiunii de verificare întru respectarea dreptului la apărare și informare.</p>
12.	<p>Art. 137</p> <p>(1) Controlul operativ și inopinat se poate efectua și în scopul realizării de operațiuni de</p>	<p>Se propune completarea art. 137 prin introducerea unui nou alineat, în sensul următor:</p> <p>“(5) Dispozițiile art. 134, art. 135 sunt aplicabile în mod corespunzător și controlului antifraudă.”</p>	<p>Forma curentă a legii nu conferă niciun fel de garanții pentru protejarea drepturilor contribuabilului supus inspecției antifraudă. Drept urmare, considerăm necesară menționarea expresă a următoarelor:</p>

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
	<p>control tematic care reprezintă activitatea de verificare prin care se urmărește constatarea, analizarea și evaluarea unui risc fiscal specific uneia sau mai multor activități economice determinate.</p> <p>(2) La începerea controlului operativ și inopinat, inspectorul antifraudă este obligat să se legitimeze în condițiile legii.</p> <p>(3) Ori de câte ori controlul operativ și inopinat se efectuează la sediul social sau la sediile secundare ale contribuabilului/plătitorului, acesta se consemnează în registrul unic de control, potrivit legii.</p> <p>(4) La finalizarea controlului operativ și inopinat se încheie procese-verbale de control/acte de control, în condițiile legii.</p>		<ul style="list-style-type: none"> - oferirea posibilității contribuabilului de a cunoaște perioadele fiscale și obligațiile fiscale supuse verificării; - limitarea controlului antifraudă la perioada aflată în interiorul termenului de prescripție de a stabili obligații fiscale; - fiind o specie de control inopinat, limitele și regulile de desfășurare trebuie respectate asemenea.
13.	<p>Art. 157 Obligații fiscale restante</p> <p>2) Nu sunt considerate obligații fiscale restante:</p> <p>[...]</p> <p>b) obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale a căror executare este suspendată</p>	<p>Se propune completarea art. 157 alin. (2) lit. b) în sensul următor:</p> <p><i>„Nu sunt considerate obligații fiscale restante [...]</i></p> <p><i>b) obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale a căror executare este suspendată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și în cazul suspendării care se produce, conform legii, prin constituirea uneia sau mai</i></p>	<p>Introducerea în Codul de procedură fiscală a posibilității de suspendare sau neîncepere a executării silită a actului administrativ fiscal prin depunerea unei scrisori de garanție bancară (prin O.G. 16/2012) a fost generată de necesitatea unei alternative mai rapide decât cea prevăzută de Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, prin care contribuabilul se poate proteja de o executare silită anterior verificării legalității actului contestat, fără ca însă autorității fiscale să i se genereze vreun risc de necolectare.</p>

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
	<p>în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare;</p>	<p><i>multe garanții dintre cele prevăzute la art. 211 Cod procedură fiscală.</i></p>	<p>Prin urmare, s-a reglementat posibilitatea constituirii unei garanții la nivelul obligațiile fiscale stabilite în sarcina contribuabilului – spre deosebire de cauțiunea consemnată la dispoziția instanței investite cu o cerere de suspendare a actului administrativ fiscal și care acoperă o parte extrem de redusă, garanție aflată la dispoziția autorității fiscale căreia i se asigură practic posibilitatea de colectare a întregii sume prin simpla executare a garanției.</p> <p>Or, deși contribuabilul a oferit o asemenea garanție în vederea suspendării/neînceperii executării silite a obligațiilor fiscale iar autoritatea fiscală nu are niciun risc de necolectare, Codul de procedură fiscală continuă să considere aceste obligații ca fiind „restante”, spre deosebire de obligațiile fiscale a căror executare a fost suspendată în temeiul Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.</p> <p>Aceasta implică înscrierea obligațiilor fiscale „restante” în certificatul de atestare fiscală emis potrivit dispozițiilor art. 158 Cod procedură fiscală, ceea ce generează grave consecințe pentru contribuabil – precum descalificarea acestuia, potrivit art. 165 din Legea nr. 96/2016 a achizițiilor publice, din procedurile de atribuire a contractelor de achiziție publică.</p> <p>În consecință, considerăm că se impune o identitate de tratament a contribuabililor care obțin suspendarea executării silite a obligațiilor fiscale fie printr-o hotărâre judecătorească pronunțată în temeiul dispozițiilor Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ fie prin depunerea unei scrisori de garanție bancară/polițe de asigurare în temeiul dispozițiilor art. 235 Cod procedură fiscală sau a oricăror alte garanții constituite conform art. 211.</p>

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
14.	<p>Art. 165 Ordinea stingerii obligațiilor fiscale</p> <p>(1) Dacă un debitor datorează mai multe tipuri de obligații fiscale, iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate obligațiile, atunci se stinge obligația fiscală pe care o indică debitorul, potrivit legii, sau care este distribuită potrivit prevederilor art. 163, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:</p> <p>a) toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii;</p> <p>b) obligațiile cu scadențe viitoare, la solicitarea debitorului.</p> <p>(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local cu suma plătită se sting cu prioritate amenzile contravenționale individualizate în titluri executorii, în ordinea vechimii, chiar dacă debitorul indică un alt tip de obligație fiscală. Aceste prevederi nu se aplică în cazul</p>	<p>Se propune introducerea unui nou alineat, după cum urmează:</p> <p><i>“(1¹) În scopul stingerii obligațiilor fiscale, prin conținutul documentului de plată, debitorul va indica organului fiscal tipul obligației fiscale pe care alege să o stingă cu prioritate. În cazul în care debitorul alege să stingă cu prioritate o fracțiune din cadrul unui tip de obligație fiscală, va indica organului fiscal care este cuantumul exact al respectivei fracțiunii, perioada pentru care aceasta este datorată, precum și scadența obligației fiscale din care respectiva fracțiune face parte. “</i></p>	<p>Prevederile art. 169 reglementează faptul că se stinge obligația fiscală indicată de debitor, în ipoteza în care acestea datorează mai multe tipuri de obligații fiscale, dar nu are în vedere situația în care se intenționează plata unei fracțiuni din același tip de obligație fiscală.</p> <p>În practică, atunci când sunt stabilite diferențe de obligații fiscale, reprezentând același tip de obligație fiscală (e.g. TVA sau impozit pe profit) însă provenind din spețe diferite, pentru aceeași perioadă fiscală (i.e. aceeași lună), a apărut situația în care debitorul a intenționat să plătească pentru o anumită speță și să conteste și să solicite suspendarea pentru o altă speță.</p> <p>Într-un asemenea caz, neexistând nicio regulă care să precizeze cum va fi efectuată stingerea în interiorul aceluiași tip de obligație fiscală, având o unică scadență, au apărut situații în care a avut loc stingerea obligației fiscale generate de speța contestată, contrar intenției contribuabilului.</p> <p>În consecință, se impune reglementarea unei astfel de ipoteze, pentru a se preciza că și în cadrul aceluiași tip de obligație fiscală, cu aceeași scadență, se va aplica regula conform căreia debitorul realizează imputația plății pe care o efectuează.</p>

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
	plății taxelor astfel cum sunt definite la art. 1 pct. 36.		
15.	<p>Art. 173 alin. 3 :</p> <p>(3) Pentru diferențele de obligații fiscale stabilite prin declarații de impunere rectificative sau decizii de impunere, nu se datorează obligații fiscale accesorii pentru suma plătită în contul obligației fiscale principale, dacă, anterior stabilirii obligațiilor fiscale, debitorul a efectuat o plată, iar suma plătită nu a stins alte obligații. Aceste dispoziții sunt aplicabile și în situația în care debitorul a efectuat plata obligației fiscale, iar declarația de impunere a fost depusă ulterior efectuării plății.</p>	<p>Se propune modificarea art. 173 alin.3 :</p> <p><i>(3) Pentru diferențele de obligații fiscale stabilite prin declarații de impunere rectificative sau decizii de impunere, nu se datorează obligații fiscale accesorii pentru suma plătită în contul obligației fiscale principale, dacă, anterior stabilirii obligațiilor fiscale, debitorul a efectuat o plată, iar suma plătită nu a stins alte obligații. Aceste dispoziții sunt aplicabile și în situațiile în care debitorul a efectuat plata obligației fiscale, iar declarația de impunere a fost depusă ulterior efectuării plății și în cele în care urmare a refacerii inspecției fiscale în condițiile art.129 din prezenta lege, au fost stabilite diferențe de obligații fiscale în noul act administrativ fiscal .</i></p>	<p>În practică, au fost cazuri în care au fost calculate obligații fiscale accesorii pentru obligațiile fiscale stabilite ca urmare a refacerii inspecției fiscale, deși sumele aferente obligațiilor fiscale principale erau platite de contribuabil și exista o suprasolvire până la data emiterii noului act. Pentru aceste motive, în scopuri de a clarifica dispozițiile legale și a evita apariția unor asemenea situații necorespunzătoare, se propune modificarea textului legal în sensul menționat.</p>
16.	<p>Art. 181 alin. (8) Penalitatea de nedeclarare</p> <p>(2) Penalitatea de nedeclarare stabilită potrivit alin. (1) se reduce, la cererea contribuabilului/plătitorului, cu 75%, dacă obligațiile fiscale</p>	<p>Se propune modificarea alin. (2) și alin. (8), după cum urmează:</p> <p><i>(2) Penalitatea de nedeclarare stabilită potrivit alin. (1) se reduce cu 75%, dacă obligațiile fiscale principale stabilite prin decizie: (...)</i></p> <p><i>(2¹) Ori de câte ori organul fiscal constată incidența art. 181 alin. 2 lit a) sau b), acesta va comunica decizia referitoare</i></p>	<p>Procedura actuală creează în mod artificial un impediment la accesarea beneficiului prin condiționarea acordării acestuia de formularea unei cereri exprese.</p> <p>În practică apare ca frecventă situația în care organul fiscal menționează în cuprinsul RIF, în dreptul secțiunii destinate penalității de nedeclarare, sintagma ”nu este cazul”.</p> <p>Ulterior emiterii RIF și Deciziei de impunere, sunt emise decizii în care apare individualizata penalitatea de nedeclarare, de cele</p>

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
	<p>principale stabilite prin decizie (...)</p> <p>(8) Despre aplicarea penalității de nedeclarare potrivit alin. (1) sau, după caz, despre neaplicarea acesteia potrivit alin. (6) sau (7), se consemnează și se motivează în raportul de inspecție fiscală. Prevederile art. 130 alin. (5) și ale art. 131 alin. (2) sunt aplicabile în mod corespunzător.</p>	<p><i>la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare prin evidențierea reducerii de 75% aplicată.</i></p> <p><i>(8) Despre aplicarea penalității de nedeclarare potrivit alin. (1) sau, după caz, despre neaplicarea acesteia potrivit alin. (6) sau (7), se consemnează și se motivează în raportul de inspecție fiscală. Prevederile art. 130 alin. (5) și ale art. 131 alin. (2) sunt aplicabile în mod corespunzător. Lipsa mențiunii din cuprinsul raportului de inspecție fiscală privind aplicarea penalității de nedeclarare conduce la decăderea organului fiscal din dreptul de a mai aplica penalitatea prin alte acte administrative subsecvente sau accesorii.</i></p>	<p>mai multe ori după expirarea termenului de plată a Deciziei de impunere.</p> <p>Aceasta conduce la pierderea beneficiului.</p> <p>Conduita organului fiscal încalcă principiul securității juridice și pe cel al așteptării legitime.</p>
17.	<p>Art. 213 Poprirea și sechestrul asigurator</p> <p>(8) Prin excepție de la prevederile alin. (7), în situația în care au fost instituite măsuri asiguratorii și au fost sesizate organele de urmărire penală potrivit legii, măsurile asiguratorii subzistă până la data soluționării cauzei de către organele de urmărire penală sau de instanța de judecată. După comunicarea soluției date de către organele de urmărire penală sau hotărârii judecătorești, în cazul în care măsurile asiguratorii instituite</p>	<p>Se propune modificarea alineatului (8), după cum urmează:</p> <p><i>“(8) Prin excepție de la prevederile alin. (7), în situația în care organul fiscal competent a sesizat în condițiile prezentei legi organele judiciare competente și a luat măsuri asiguratorii înainte de emiterea titlului de creanță, măsurile asiguratorii astfel luate subzistă până la data la care sunt dispuse măsuri asiguratorii conform Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 6 luni de la data începerii urmaririi penale in rem.”</i></p>	<p>Inițial, scopul alineatului (8) al art. 213 din Codul de procedură fiscală era acela de a clarifica faptul că, în ipoteza în care se dispun măsuri asiguratorii în cursul procesului penal de către organele de urmărire penală, procuror ori instanțele de judecată, măsurile asiguratorii instituite conform legislației fiscale se ridică.</p> <p>În acest mod s-a urmărit evitarea situației absurde în care asupra acelorași bunuri și pentru recuperarea aceluiasi preupus prejudiciu adus bugetului de stat, coexistau măsuri asiguratorii înființate atât conform Codului de procedură fiscală, cât și potrivit Codului de procedură penală.</p> <p>Cu ocazia modificării textului, prin prevederile OUG nr. 30/2017, sensul dispozițiilor legale a fost alterat semnificativ, fiind adusă în prim-plan ipoteza în care, odată înființate măsuri asiguratorii, este înaintată și o sesizare penală.</p>

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
	de către organul fiscal competent nu se transformă în măsuri executorii potrivit legii, acestea se ridică de către organul care le-a dispus.		Or, prin aceste modificări, s-a omis cu totul intenția inițială și a fost înlăturată, fără motivare, prima parte a textului, care prevedea încetarea măsurilor asigurătorii instituite conform Codului de procedură fiscală, atunci când sunt înființate și măsuri asigurătorii potrivit Codului de procedură penală. Modificarea propusă urmărește să reintroducă acest text legal, pentru a conserva intenția avută în vedere inițial.
18.	<p>Art. 213 Poprirea și sechestrul asigurător</p> <p>(13) Prin derogare de la prevederile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, împotriva deciziei prin care se dispune instituirea măsurilor asigurătorii, prevăzute la alin. (4), cel interesat poate face contestație, în termen de 30 de zile de la comunicare, la instanța de contencios administrativ competentă, fără a fi necesară parcurgerea procedurii prealabile.</p>	<p>Se propune completarea prevederilor legale în sensul următor</p> <p><i>(13) Împotriva deciziei prin care se dispune instituirea măsurilor asigurătorii, prevăzute la alin. (4), cel interesat poate formula actiune in anulare, în termen de 30 de zile de la comunicare, la instanța de contencios administrativ competentă, fără a fi necesară parcurgerea procedurii prealabile, prin derogare de la prevederile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare si ale art. 268 din prezenta lege. Hotărârea prin care se pronunța anularea deciziei este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare."</i></p>	<p>Spre deosebire de vechea reglementare, prin Noul Cod de procedură fiscală s-a prevăzut că Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii se contestă conform Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, iar nu pe calea contestației la executare.</p> <p>Ca efect al acestei schimbări, hotărârile de primă instanță prin care sunt anulate Decizii de instituire a măsurilor asigurătorii nu mai au caracter executoriu, precum cele prin care sunt soluționate contestațiile la executare.</p> <p>Date fiind prejudiciile pe care le aduc măsurile asigurătorii instituite nelegal, asupra patrimoniului contribuabililor, contestarea măsurilor asigurătorii trebuie să fie o procedură urgentă, aceasta fiind rațiunea pentru care, în reglementarea anterioară, ea se realiza pe calea contestației la executare.</p> <p>Contestarea Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii pe calea contenciosului administrativ a generat, în practică, termene deosebit de lungi, în special pentru soluționarea recursurilor de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție.</p> <p>În acest context, considerăm că regimul contestațiilor împotriva Deciziilor de instituire a măsurilor asigurătorii ar trebui să fie <u>unul similar procedurii suspendării executării actelor administrative, reglementate prin art. 14 și art. 15 din Legea nr.</u></p>

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
			<u>554/2004</u> , prin stabilirea unor termene scurte și recunoașterea caracterului executoriu al hotărârilor de primă instanță.
19.	<p>Art. 214: Ridicarea măsurilor asigurătorii –</p> <p>(1) Măsurile asigurătorii instituite potrivit art. 213 se ridică, în tot sau în parte, prin decizie motivată, de către creditorul fiscal, când au încetat motivele pentru care au fost dispuse sau la constituirea garanției prevăzute la art. 211, după caz.</p>	<p>Se propune modificarea art. 214 după cum urmează:</p> <p>Art. 214: <i>Ridicarea măsurilor asigurătorii –</i></p> <p><i>(1) Măsurile asigurătorii instituite potrivit art. 213 se ridică, în tot sau în parte, prin decizie motivată, de către organul fiscal competent, când au încetat motivele pentru care au fost dispuse ori la constituirea garanției prevăzute la art. 211, după caz. Refuzul nejustificat de a soluționa cererea de ridicare formulată de către cel interesat se poate ataca la instanța de contencios administrativ competentă. Cererea se judecă de urgență și cu precădere. Procedura prevăzută de art. 200 Cod procedură civilă nu este aplicabilă iar întâmpinarea nu este obligatorie. Hotărârea prin care se pronunță anularea refuzului nejustificat este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.</i></p>	<p>În cazul sechestrului asigurător dispus de inspectorii antifraudă nu există posibilitatea înlocuirii bunurilor puse sub sechestru și se poate ajunge în situația afectării activității contribuabilului, ca efect al degradării bunurilor. Înlocuirea bunurilor va fi de asemenea realizată în limita a 150% din valoare creanței fiscale estimate.</p> <p>În cazul sechestrului asigurător dispus de inspectorii fiscali, nu există posibilitatea înlocuirii efective a bunurilor sub sechestru și se ajunge la situația dublei garantări a obligației cel puțin temporar.</p>
20.	<p>Art. 233 alin. 3:</p> <p>Pe perioada suspendării executării silite, actele de executare efectuate anterior, precum și orice alte măsuri de executare, inclusiv cele de indisponibilizare a bunurilor, veniturilor ori sumelor din conturile bancare, rămân în ființă.</p>	<p>Art. 233 alin. 3 se modifică după cum urmează:</p> <p><i>”(3) Pe perioada suspendării executării silite, actele de executare efectuate anterior, precum și orice alte măsuri de executare, inclusiv cele de indisponibilizare a bunurilor, veniturilor ori sumelor din conturile bancare, rămân în ființă, cu excepția situațiilor în care suspendarea executării silite a fost dispusă în condițiile art. 235 Cod procedură fiscală sau în condițiile suspendării efectelor titlului de creanță fiscală conform art. 278 Cod procedură fiscală, după caz. În aceste cazuri, măsurile de executare aplicate se ridică prin decizie</i></p>	<p>Soluția se impune întrucât, în urma depunerii scrisorii de garanție bancară, creanța devine una garantată de bancă, independent de conduita contribuabilului în privința patrimoniului său. Drept urmare, menținerea măsurilor de executare silită nu se justifică. Totodată, această soluție ar răspunde și principului simetriei formelor juridice, întrucât dacă scrisoarea de garanție bancară este depusă înainte de aplicarea măsurilor de executare silită, acestea din urmă nu se mai inițiază.</p>

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
		<i>întocmită în cel mult două zile de la data intervenirii suspendării”.</i>	
21.	<p>Art. 235</p> <p>(5) Pe toată perioada suspendării executării silite potrivit prezentului articol, creanțele fiscale ce fac obiectul suspendării nu se sting, cu excepția situației în care debitorul optează pentru stingerea acestora potrivit art. 165 alin. (8).</p> <p>(6) Pe toată perioada suspendării executării silite potrivit prezentului articol, pentru creanțele fiscale ce fac obiectul suspendării organul fiscal nu emite și nu comunică decizii referitoare la obligațiile fiscale accesorii.</p>	<p>Se propune completarea art. 235 după cum urmează:</p> <p><i>(5¹) Pe durata suspendării executării silite potrivit prezentului articol, contribuabilul poate solicita acordarea eșalonării la plată. În acest caz, prin derogare de la alin. 2, suspendarea încetează numai la momentul comunicării deciziei de eșalonare.</i></p> <p><i>(5²) În cazul solicitării acordării eșalonării la plată în condițiile alin. (5¹) din prezentul articol, scrisoarea de garanție ori polița de asigurare depusă anterior de contribuabil pentru suspendarea executării silite va fi considerată, la cererea scrisă a contribuabilului, garanție pentru scopul eșalonării, urmând ca în cazul acordării eșalonării aceasta să fie transmisă pe cale administrativă în termen de 5 zile între compartimentele de specialitate ale organului fiscal. Această transmitere va fi adusă de îndată la cunoștința contribuabilului de către organul fiscal la care scrisoarea de garanție ori polița a fost înregistrată inițial.</i></p> <p><i>(5³) În cazul pierderii valabilității eșalonării acordate în condițiile prezentului articol, suspendarea executării silite acordată anterior ca urmare a depunerii scrisorii de garanție sau a poliței de asigurare este de drept repusă în vigoare, dacă aceasta nu a încetat conform alin. 3. Dispozițiile alin. 5² din prezentul articol referitoare la transmiterea scrisorii de garanție/poliței de asigurare se aplică în mod corespunzător, iar comunicarea către</i></p>	<p>Deși suspendarea prin depunerea scrisorii de garanție bancară îl protejează pe contribuabil de executarea silită, există situația în care, deși a obținut deja suspendarea în aceste condiții, el ar prefera să obțină o eșalonare, având posibilitatea de a plăti eșalonat debitul, însă nu integral, ci conform unor rate stabilite prin graficul de eșalonare.</p> <p>Statul beneficiază de plata sumei încă de pe perioada derulării disputei, de o manieră eșalonată și are o solidă garanție, pentru executarea debitelor.</p> <p>La nivel de detaliu, pentru a se realiza acest deziderat este nevoie să se reglementeze 3 aspecte ce pot crea probleme în practică:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Contribuabilul trebuie să nu fie pus în poziția de a renunța la suspendarea deja obținută, în prealabil solicitării și obținerii eșalonării, altminteri acesta va fi descurajat să recurgă la solicitarea eșalonării 2. Organul fiscal competent să emită un act prin care să fie stabilite accesoriile, pentru realizarea eșalonării, însă acesta să nu devină titlu executoriu dacă eșalonarea nu este acordată 3. Aceeași scrisoare depusă anterior să fie primită ca și garanție pentru eșalonare, fără să fie necesar să o retragă și să o redepună sau, mai grav, să fie în situația de a depune câte o scrisoare de garanție, pentru garantarea aceluiași debit, pentru a putea derula cele două proceduri distincte, care ambele prevăd cerința unor garanții.

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
		<p><i>contribuabil a acestei transmiteri se va face de către organul fiscal care a acordat eşalonarea.</i></p> <p><i>(5⁴) În cazul prevăzut de alin. 5³ de mai sus, obligațiile fiscale ce fac obiectul eşalonării repuse de drept în vigoare vor fi reduse corespunzător sumelor stinse pe parcursul eşalonării la plată derulate anterior. Garanțiile oferite pentru obținerea eşalonării la plată acordate inițial vor fi redimensionate sau vor fi înlocuite, la cererea contribuabilului, dispozițiile art. 193 alin. (18) fiind aplicabile în mod corespunzător.</i></p> <p><i>(6¹) Prin derogare de la alin. (6), pentru acordarea eşalonării la plată a obligațiilor fiscale, în condițiile alin. 5¹ – 5², organul fiscal va emite o decizie prin care va stabili cuantumul accesoriilor ce ar urma să facă obiectul eşalonării solicitate, strict pentru scopul acordării eşalonării. În cazul în care eşalonarea este respinsă de organul fiscal competent, decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii se revocă din oficiu în termen de maxim 2 zile.</i></p>	
22.	<p>Art. 268 - Posibilitatea de contestare</p> <p>(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.</p>	<p>Se propune următoarea modificare a art.268:</p> <p><i>„(2)Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal. În lipsa unui act administrativ fiscal, devin incidente prevederile art. 8 alin. 1, teza II și art. 11 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 554/2004.”</i></p>	<p>Această modificare este propusă pentru clarificarea prevederilor Codului de procedură fiscală în privința incidenței Legii nr. 554/2004 în situația în care organul fiscal nu soluționează cererea unui contribuabil de emitere a unui act administrative fiscal sau nu emite din oficiu un asemenea act, atunci când legea prevede o asemenea obligație.</p>

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
23.	<p>Art. 269 Forma și conținutul contestației</p> <p>(2)Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.</p>	<p>Se propune următoarea modificare în privința art. 269</p> <p><i>“Obiectul contestației îl constituie sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, precum și sumele și măsurile nestabilite de către organul fiscal dar pentru care exista această obligație potrivit legii”.</i></p>	<p>Calea de atac a contestației reprezintă mijlocul procesual prin intermediul căruia un contribuabil poate critica în fața organului de soluționare neîndeplinirea unor obligații de către echipa de inspecție fiscală cu ocazia efectuării unei inspecții fiscale.</p> <p>În prezent, Codul de procedură fiscală reglementează posibilitatea unui contribuabil de contesta numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlu de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat (art. 269 alin. (2) din Codul de procedură fiscală).</p> <p>Astfel, există situații în care urmare a finalizării inspecției fiscale echipa de inspecție fiscală stabilește în sarcina contribuabilului doar obligații fiscale suplimentare de plată, nu și eventuale obligații fiscale pe care contribuabilul le-a plătit în mod eronat la bugetul de stat. Într-o asemenea situație, este firească posibilitatea contribuabilului de a critica în fața organului de soluționare nestabilirea de către echipa de inspecție fiscală a obligațiilor fiscale plătite în mod eronat către bugetul de stat și care se impun a fi restituite.</p> <p>În practică, au fost identificate cazuri în care contribuabilul a înțeles să critice conduita echipei de inspecție fiscală sub aspectul nestabilirii obligațiilor fiscale plătite în mod eronat la bugetul de stat (aspecte care nu sunt constatate prin intermediul Deciziei de impunere), iar organul de soluționare a contestației să constate faptul că contribuabilul nu poate contesta nestabilirea de către echipa de inspecție fiscală a obligațiilor fiscale achitate în mod eronat la bugetul de stat dat fiind faptul că aceste sume nu sunt stabilite și înscrise de către echipa de inspecție fiscală în cuprinsul Deciziei de impunere (art. 269 alin. (2) din Codul de procedură fiscală).</p>

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
			<p>Considerăm că în prezent, dispozițiile din cuprinsul art. 269 alin. (2) din Codul de procedură fiscală nu sunt în deplină concordanță cu dispozițiile art. 113 alin. (2) lit. i) din Codul de procedură fiscală care statuează că în scopul efectuării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală procedează la stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de obligația fiscală principală declarată de către contribuabil/plătitor și/sau stabilită, după caz, de organul fiscal.</p> <p>În consecință, apreciem că se impune reglementarea expresă a dreptului contribuabilului de contesta inclusiv nestabilirea de către echipa de inspecție fiscală a unor obligații fiscale plătite în mod eronat către bugetul de stat (nedatorate) și care se impune a fi restituite.</p>
24.	<p>Art. 276 Soluționarea contestației</p> <p>(5)Contestatorul poate solicita organului de soluționare competent susținerea orală a contestației. În acest caz, organul de soluționare fixează un termen pentru care convoacă contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora. Această solicitare poate fi adresată organului de soluționare competent în termen de cel mult 30 de zile de la data înregistrării contestației, sub sancțiunea decăderii.</p>	<p>Se propune completarea art. 276 în sensul următor:</p> <p><i>„Contestatorul poate solicita organului de soluționare competent susținerea orală a contestației. În acest caz, organul de soluționare fixează un termen pentru care convoacă contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora. Această solicitare poate fi adresată organului de soluționare competent în termen de cel mult 30 de zile de la data înregistrării contestației, sub sancțiunea decăderii. La solicitarea contestatorului, organul de soluționare este obligat să asigure acestuia accesul la toate probele ce au legătură cu soluționarea contestației fiscale.”</i></p>	<p>Dreptul la apărare reprezintă un principiu fundamental atât pentru dreptul comunitar cât și pentru dreptul național în temeiul căruia, în materie fiscală, înainte ca autoritatea fiscală să ia o decizie ce îl privește pe contribuabil, trebuie să îi asigure acestuia din urmă posibilitatea de a-și face cunoscută poziția/punctul de vedere.</p> <p>În prezent, Codul de procedură fiscală conține dispoziții privind dreptul contribuabilului de a fi ascultat (art. 9), dreptul contribuabilului de a fi informat (art. 107) și dreptul contribuabilului de a-și susține oral contestația fiscală (art. 276).</p> <p>Cu toate acestea, nu există nicio dispoziție care să oblige autoritățile fiscale să ofere acces contribuabilului la dosarul ce conține documentele/informațiile în temeiul cărora este adoptată o decizie de impunere și la dosarul contestației fiscale, aspecte ce au fost reținute cel mai recent de Curtea de Justiție în hotărârea pronunțată în Cauza C-298/16 „Ispas” – deși o</p>

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
			<p>asemenea obligație poate fi stabilită de instanța de judecată în temeiul art. 13 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ (<i>prin obligarea autorității la depunerea dosarului administrativ</i>).</p> <p>Mai mult decât atât, în practică se întâlnesc numeroase cazuri în care organele de control, în urma desfășurării activității de inspecție fiscală, formulează și plângeri penale împotriva contribuabilului – însă nu în condițiile art. 132 Cod procedură fiscală ce impune întocmirea unui proces verbal și comunicarea acestuia contribuabilului etc., ci în condițiile Codului de procedură penală, astfel încât contribuabilul nu are cunoștință de un asemenea demers (<i>cel puțin până în momentul în care soluționarea contestației fiscale este suspendată din acest motiv sau, dacă soluționarea contestației nu este suspendată, până când organul fiscal depune dosarul administrativ în fața instanței investite cu acțiunea privind anularea actului de impunere</i>) și nu își poate în mod efectiv pregăti apărarea sub acest aspect.</p> <p>Considerăm că – și experiența acestei noi proceduri a susținerii orale o confirmă, fără un acces efectiv la dosarul contestației fiscale (<i>ce ar trebui să conțină atât eventualele plângeri penale, puncte de vedere solicitate de organul de soluționare altor autorități pentru lămurirea cauzei</i>) anterior datei stabilite pentru susținerea orală, golește de conținut această procedură și o transformă într-o simplă formalitate în care contribuabilul nu face altceva decât să repete verbal argumentele pe care deja le-a înfățișat în scris și pe care organul de soluționare le cunoaște.</p>

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
			În consecință, considerăm că se impune reglementarea expresă a dreptului contribuabilului de a avea acces la dosarul contestației fiscale anterior susținerii orale.
25.	<p>Art. 277 alin.1 lit. a) :</p> <p>(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:</p> <p>a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare și a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;</p>	<p>Propunem în principal abrogarea art. 277 alin. 1 lit. a) Cod procedură fiscală, în corelare cu propunerea de la punctul 8 de mai sus, în privința art. 132 Cod procedură fiscală, astfel încât să intervină suspendarea inspecției fiscale, pentru situația sesizării organelor de urmărire penală.</p> <p>În subsidiar, în măsura în care prima propunere nu ar fi acceptată, propunem următoarea modificare în privința textului legal:</p> <p>Art. 277 alin.1 lit. a) se completează cu următoarea fraza:</p> <p><i>”Suspendarea poate fi dispusă numai dacă organul de inspecție fiscală a comunicat contribuabilului procesul verbal la art. 132 Cod procedură fiscală odată cu raportul de inspecție fiscală ”</i></p>	În practică au fost cazuri în care suspendarea a fost dispusă fără a fi respectată procedura prevăzute de art. 132 alin.2 Cod procedură fiscală, ceea ce practic a pus contribuabilul într-o situație necorespunzătoare în privința exercitării dreptului la apărare în diferitele proceduri în care este implicat. Pentru aceste motive, dar și pentru a evita apariția unor situații în care sesizarea este formulată în alte condiții decât cele prevăzute de lege (inclusiv, după finalizarea inspecției fiscale, ca urmare a formulării unei contestații) se propune modificarea textului legal în sensul arătat.
26.	<p>Art. 279: Soluții asupra contestației</p> <p>(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, iar noul act administrativ fiscal emis vizează</p>	<p>Se propune completarea art. 279 după cum urmează:</p> <p>Art. 279: Soluții asupra contestației</p> <p><i>(4¹) În cazul în care soluția de desființare nu este pusă în executare de către organul fiscal cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (4), nu sunt aplicabile dispozițiile art. 129 alin. (3), respectiv cele ale art. 279 alin. (7), iar în situația în care cu ocazia refacerii se stabilesc diferențe în plus de obligații fiscale principale, contribuabilul nu datorează obligații fiscale accesorii aferente acestora pe perioada</i></p>	În practică au existat cazuri în care refacerea inspecției fiscale nu a respectat termenul prevăzut de art. 279 alin. (4), aceasta începând și după o perioadă mai mare de 2 ani. Astfel, considerăm că este necesară introducerea unei sancțiuni care să oblige organul fiscal să respecte aceste termene.

Tabel comparativ propuneri de modificare Cod procedură fiscală

Nr. crt.	Text actual	Modificare / Completare	Motivare
	strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.	<i>cuprinsă între data la care ar fi trebuit să fie pusă în executare soluția de desființare, conform alin. (4) din prezentul articol și data la care aceasta a fost pusă în mod efectiv în executare de organul de inspecție fiscală.</i>	putea viza perioadele pentru care s-a împlinit termenul de prescripție. Totodată, pentru perioada cuprinsă între data la care ar fi trebuit să înceapă noua inspecție fiscală și data la care aceasta începe în mod efectiv nu trebuie să curgă dobânzi și penalități de întârziere având în vedere că o astfel de situație nu îi este imputabilă contribuabilului.
27.	Art. 341 Statul și unitățile administrativ-teritoriale răspund patrimonial pentru prejudiciile cauzate contribuabilului de funcționarii publici din cadrul organelor fiscale, în exercitarea atribuțiilor de serviciu.	Se propune modificarea prevederilor legale în sensul următor: <i>“Statul și unitățile administrativ-teritoriale răspund patrimonial pentru prejudiciile cauzate contribuabilului de funcționarii publici din cadrul organelor fiscale, în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Răspunderea statului și a unităților administrativ-teritoriale nu înlătură răspunderea funcționarilor publici din cadrul organelor fiscale în exercitarea cu rea-credință sau gravă neglijență a atribuțiilor de serviciu”</i>	În contextul recente adoptări a OUG 116/2017 se impune nu doar acordarea unor beneficii funcționarilor publici implicați în procedurile de administrare prin care sunt în mod legal stabilite diferențe de obligații fiscale principale și accesorii, dar și instituirea răspunderii materiale a acestora în cazul emiterii unor acte administrativ-fiscale prin care impunerea s-a realizat nelegal. În acest sens, considerăm utilă revenirea la o formulare ce se regăsea în O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și care a fost în vigoare concomitent cu reglementarea stimulentei, anterior abrogării amândurora prin Legea nr. 324/2009. Astfel, inclusiv în reglementarea anterioară, existența unor stimulente a fost echilibrată, prin stipularea expresă a faptului că răspunderea statului și unităților administrativ-teritoriale nu înlătură răspunderea funcționarilor publici cărora le este imputabilă încălcarea legislației fiscale, dacă au acționat cu gravă – neglijență sau cu rea-credință.